

കൈരളീകൈവതുകം.

(മൃണാല പ്രകരണം)

കെ. പി. കുറുപ്പൻ.

KAIRALEEKOWTHUKAM

PART III

Edited by,

K. P. KARUPPAN,

Superintendant of Vernacular Education,

Ex: Member of the Board of Studies of the

Madras University,

etc: etc: etc:

Published by,

K. R. GOVINDAN, CRANGANORE

The Svarna Prabhatham Printing Works,
Tripunithura.

1108.

ആമുഖം.

പ്രാഥമികകുപ്പുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉദ്ദേശിച്ച സങ്കല്പനം ചെയ്തിട്ടുള്ള കവന സമാഹാരമാകുന്നു “ബാലോദ്യാനം”. ഈ പ്രസ്ഥാനഭേദത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ “ബാലോദ്യാനത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ കഴിയുവിധം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതുകുപ്പറഞ്ഞാൽ “ബാലോദ്യാനം” സുപ്രസിദ്ധ ആംഗല സാഹിത്യകാരനായ ആർ. എൽ. സ്റ്റീവൺസന്റെ “A Child’s garden of Verses” എന്ന പുസ്തകത്തെയാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. “ബാലോദ്യാനം” സഞ്ചികകളെ തുടർന്ന് മദ്ധ്യമഹാശാലകളുടെ ഉപയോഗത്തെ ലക്ഷ്യീകരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കവന സമാഹാരത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു “കെരളീകെരതുകം”.

കൊച്ചുയിലേയും മലബാറിലേയും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കേരളപദ്യസാഹിത്യത്തിന് നൽകിവരുന്ന പ്രോത്സാഹനം സമൃദ്ധവും അത്രമേൽ സാവധാനവും ആണെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. ഞാൻ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലും, മധ്യമോത്തമപാഠശാലകളിലും അധ്യാപകനും പണ്ഡിതനുമായി ജോലിചെയ്ത കാലങ്ങളിൽതന്നെ ഇതുപോലെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഗ്രഹം എന്റെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പിന്നീട്, മറ്റു ജോലികളിൽ ഏല്പുകേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു ഇതേവരെ, ആ അഭിലാഷം സാധിക്കാതിരുന്നുവെന്നുവന്നുവെള്ള.

കഴിയുന്നതും ബാലോദ്യാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള രീതികളെത്തന്നെ വൃത്തങ്ങളോടുകൂടി “കൈരളീകൈരള തുക”ത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ സഞ്ചികകളുടേയും വിഷയങ്ങളിലും വൃത്തങ്ങളിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഉൽക്കർഷണ വില്പനാത്മകരംകൾ ഒട്ടും ശ്ലേശകരമാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ശ്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുതലിൽ, വിഷയങ്ങളുടെ “സന്ദർഭ”ങ്ങളെ കാണിക്കുന്നതും പദാർത്ഥങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതുമായ ഓരോ “ടിപ്പുണ” ഓരോ സഞ്ചികകളിലും അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ സഞ്ചികകളെ വില്പനാത്മകങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ, അവയിൽ ചേർന്നതിന്നു കമനീയങ്ങളായ പല ചിത്രങ്ങളും തയ്യാറാക്കിവരുന്നു.

സാമൂഹ്യ കലാരം,
ഏറണാകുളം.
25—4—1108.

പ്രസാധകൻ.

I am very thankful to M. R. Ry. P. Sankaran Nambiar Avl., M. A. (Hons.), Professor of English, Maharajah's College, Ernakulam, and M. R. Ry. K. Raman Menon Avl., M. A., L. T., who was the Inspector of Schools for a long time, for the very encouraging opinions they have to speak of this humble work. I fully appreciate the suggestion of Mr. Raman Menon, and it will be duly carried out.

Arrangements are proceeding, to insert apt and beautiful illustrations to the series; and short, explanatory notes, useful to students, will be added, at the end of each volume-

The Editor.

CERTIFICATES.

1. It is refreshing to note that in the new Recitation series compiled and published by Mr. K. P. Karuppan, a commendable attempt has been made to give adequate representation to the indigenous Lyrical Poetry of Kerala in its diverse branches. At the same time, the claims of the easier Sanskrit metres for a place in Text books of this kind have not been ignored either. The subject-matter of the series is as varied as the metres themselves. The selections offord ample scope

for imparting moral and religious instruction to pupils on a basis acceptable to all castes and creeds, and for inspiring them with feelings of love and sympathy for Nature and Humanity alike. The series, if properly utilised, will be found helpful in cultivating the musical talents that lie dormant in boys and girls, and also for ennobling their ideas and enlarging their outlook on life.

(Sd.) *P. Sankaran Nambiyar,*

2. I have gone through the six series of poems published by Mr. Karuppan for the use of pupils of the Primary & Lower Secondary Departments. The poems selected are generally fit for the Standards meant, and, at the same time, there is sufficient variety in style and subject-matter. I am sure that a regular study of the several series will enable our pupils to thoroughly appreciate Malayalam poetry, both ancient and modern.

I have only one suggestion to make, that is, regarding the print. The size of letters should be bigger in the first two series, as they are meant for children below 9. Mr. Karuppan has promised to see to this.

On the whole, very hearty Congratulations to him!

(Sd) *K. Raman Menon.*

വിഷയസൂചി.

പേജ്

1.	കാരുണ്യം	1
2.	വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട പതിവുത (അഥവാ മീരാബായി)	3
3.	തുല്യാവർഷാനന്തരം	5
4.	ശിവ തപസ്സ്	7
5.	ശക്തൻ നമ്പുരാൻ	10
9.	സഹകരണം	12
7.	കോഴി	15
8.	നബി ഖരമം	18
9.	വസുദേവസ്തുതി	19
10.	അനശ്വരഗേഹം	22
11.	ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം	24
12.	ഹനുമൽ പ്രത്യാഗമനം	27
13.	ബാണപ്രയോഗം	29
14.	രത്നരാമം	30
15.	മാതൃമഹീശ മംഗളം	32

കൈരളീകൈഴതുക്.

(മൂന്നാം പ്രകരണം)

കാരുണ്യം.

കാരുണ്യമാകുന്ന ഇണം ബലത്താ-
ലാകൃഷ്ടമായിട്ടുവരുല്ല നൃത്തം;
മേൽനിന്നു കീഴോട്ടതു ശാന്തമായ
വർഷം കണക്കെ പൊഴിയുന്നതത്രെ.

1

അതീവമാഹാത്മ്യമൊടായതിങ്ക-
ലനുഗ്രഹം രണ്ടു വിളങ്ങിടുന്നു;
ഒന്നായതേകുന്നൊരു പുരുഷനും,
മററതേതേൽക്കുന്നവനും ലഭിച്ചു.

2

പ്രഭാവമേറുന്ന മഹാജനത്തിൽ
പ്രഭാവമേറുന്നതരിന്നു പാരം;
പ്രതാപവാനാകിയ സാർവ്വഭൗമ-
നതാണരമ്യം ചകുത്തിനേക്കാൾ.

3

പ്രതാപഭാരത്തിന്നു ചിഹ്നമായി-
ഭൂതാദരങ്ങൾക്കു നിവാസമാകും
അവന്റെ ചെങ്കോലിഹ കാട്ടിടുന്നതു
നിരന്തരം ലൗകികമായ ശക്തി. 4

എന്നാലതിന്നുള്ള ധികാരമെല്ലാം
ദയയു കീഴായ് മരുവുന്നതത്രേ;
ഇശാകുമാരായതു ഭൂപറ്റത്തിൽ
സാമ്രാജ്യമേറിട്ടു ലസിപ്പിടുന്നു. 5

പാശ്ചാത്യമേറിടുന്ന നീതി തന്നെ-
കൃപാമൃതത്താൽ മുത്തുവാക്കിയെന്നാൽ
മനുഷ്യനുള്ള അധികാരമിപ്പോ-
ളീശാധികാരത്തിനടുത്തു നിൽക്കും. 6

സ്ത്രായത്തിനാൽ കേവലമത്ര നമ്മി-
ലൊരുത്തനും മുക്തി ലഭിക്കയില്ല;
കാരണ്യമുണ്ടാകണമെന്നനിത്യം
നാമീശനോടത്ഥന ചെയ്തതില്ലെ? 7

ഇരുന്നെ തമ്മിൽ കൂപ വേണമെന്നും
നമുക്കു മോഹം വളരുന്നുവെങ്കിൽ
മോശം വരാതെ ജനങ്ങളോടു
നമുക്കുമുള്ളിൽ കൂപതോന്നിടേണം. ൧

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

വധശിക്ഷയു വിധിക്കപ്പെട്ട പതിവുത

(അഥവാ)

മീരാബായി.

[പാഠം]

പോയാഭവത്ത, മണ്ണുഭാവേരിയിൽ
ജായാവല്ലഭനോരവർ മാത്രമായ്;
ആയാസപ്പെട്ട ഗദ്ഗവോണിയായ്
പ്രയാണോടരുചെല്ലാരം പതിവുത:-

“ഭത്താവെ! മമ നിഗ്രഹാനുഗ്രഹ-
കർത്തവ്യായോരവിദന്ത കല്പിക്കിൽ,

നില്പാക്കിണ്ണമിജ്ജീവൻ വെടിഞ്ഞിടാ,-
മിദ്രാസിക്കില്ലതിങ്കൽ പരിഭവം.

ലോകസാക്ഷിയായെങ്ങും വിളങ്ങിട്ടാ
ത്രീകണവൻ തിരുവടി തന്നാണെ

ഏക,നങ്ങളെന്നാഴിഞ്ഞൊരു മർദ്ദന
സ്വീകരിക്കയി,പ്ലോതറിട്ടമില്ലൊന്നും.

ഞാനകക്കാമ്പിലോതൻ സർപ്പത്തിനും
ഞാനനുജിച്ച സർപ്പകർമ്മത്തിനും

ഞാനരുളിയ സർപ്പവക്യത്തിനും
ഞാനനുപൻ ഭഗവാൻ പ്രമാണമാം.

വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നിതെങ്കിലൊ
വിശ്വനാഥനറിയും പരമാത്മം;

നശപരമിജ്ജഡമെന്നി,നാത്താവ-
സ്തശ്വപദാനന്ദസത്തയിൽപ്ലോതെ.

പോസ്തരട്ടെ ഭവാനെത്താൻ വേറൊരുമാ-
റാസ്തരട്ടെയിനിയൊരു ജന്മത്തിൽ.”

ഏവമോതിയസ്സാധപി, പതിയുടെ
കാൽ വണങ്ങി പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിനാൾ.

അംഗലാവണ്യപുണ്യ നികായമോ
മംഗലാംഗീമണിയോടു കൂടവേ

മംഗലാത്മികയാം ഗൃഹലക്ഷ്മിയും
മങ്ങലാൻവിട്ടുനടൻ പിൻമാറി.

രാജയോഗിനി

വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായർ

എല്ലാവരും സദൃശ്യമാം പടി മുട്ടമാറു
പുല്ലാശു പാച്ചു വിലസുന്നു ധരിത്രിയിപ്പോൾ
വല്ലാത്തൊരീ മഴയിൽ വന്നു തണുപ്പുതീർപ്പാൻ
വില്ലീസുകൊണ്ടൊരു പുതപ്പു പുതച്ചുപോലെ. 1

പുല്ലാകയില്ല, ജലവൃഷ്ടിയിൽ വീണ പച്ച-
ക്കല്ലാണു നൂനമിതു; കാഞ്ഞിരശോഭയോടെ.

ചൊല്ലാൻ തെളെമഴമംബുധിതന്നിൽ നിന്നി-
ട്ടല്ലോ ഘനങ്ങളിഹ വെള്ളമെടുത്തിടുന്നു. 2

ആയുർബുദ്ധം മുതലശേഷമുണ്ണം തരുന്ന
തായുള്ള ദിവ്യബഹുവീര്യമെഴും ഹൃതത്തെ
സ്ത്രായത്തിൽ നൽകുമൊരു ശോനിവഹത്തിനുള്ള
കായസ്ഥിതിപ്രദമഹോ! തുണമെത്ര സാരം. 3

ചേരേണ്ടമട്ടഴകിനോടിഹ ചേർന്നുവെന്നാൽ
നേരായ നന്മകൾ വരാത്തൊരു വസ്തുവുണ്ടോ?
പാരാതെകാക്ക: പറ്റു തിന്നൊരു പല്ലു പാലാ-
യ്ക്കീരുന്ന സമ്പ്രതി മഷീപരിപൂരിതാക്കി! 4

മെല്ലെപ്പുതുക്കളിഹ പൊരു തുടങ്ങി നാട്ടി-
ലില്ലൊട്ടുമേ കുറവു പല്ലിനമംബുവിന്നും;
വല്ലാതെ വീർത്തിക്കിടെത്തിടുവാൻ കഴിക്കും
തെല്ലല്ലിവരുംക്കു, പെരുതായ് വലയുന്ന പാവം! 5

ഉറക്കൊണ്ട പാലൊട്ടു തടിച്ചുകിട്ടുള്ള പൈക്കൾ
ലിക്കുന്ന കുട്ടികളണഞ്ഞു കടിച്ചിടുമ്പാരും

ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി തന്നെല്ലാക്കെ നന്നായ് -
നക്കുന്ന ബാലപരിചാരണലോലശീലേ! 6

കേടറ പാൽ വയർ നിറച്ചു കടിച്ചു തുളി-
ച്ചാക്കിപ്പിച്ചു ചെറു കട്ടികളോടിടുമ്പോൾ
കൂടുന്നൊരിഷ്ടമൊട്ടു കാൺക പശുക്കളൊപ്പ-
മൊട്ടുന്ന, സൽഗുണവശീകൃത സർവ്വലോകേ! 9

ചാടിക്കളിച്ചുതിരസത്തൊട്ടു വാലുപൊക്കി-
യോടുന്ന തങ്ങളുടെ കട്ടികളെപ്പോലെ
കൂടുന്ന കെരളകരസത്തൊട്ടു നോക്കിടുന്ന
മാടിൻഗണത്തിനിടയില്ലിഹ തിന്നുവാനും. 8

ചെയ്തുകൊല്ലാ

കൊ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

ശിവതപസ്സ്

(പാത)

നീണ്ടൊന്നു തിരസ് വീരസനേ
ഇങ്ങലെന്നിയെ വാഴ്വു ശിതകണ്ഠൻ

കാളസ്തോത്രേണനാം ഭേവൻറ
തോളരണ്ടുമിടിഞ്ഞു കുറഞ്ഞാന്നു,

തൻകരതലം രണ്ടും മലർന്നീട്ട്
ശങ്കരൻനിജാത്സംഗത്തിൽ ചേർന്നാൽ

അങ്കമധ്യത്തിൽ കാണാനഴകുള്ള
പങ്കുപു വിടർന്നുപോൽ തോന്നി.

അക്ഷികണ്ഠനൈക്കൊണ്ടു ജടകെട്ടി,
അക്ഷമാലകൾ കണ്ഠങ്ങളിൽ തൂക്കി,

കന്ധനാഭയാൽ വീണ്ടും കുറഞ്ഞു
മാന്തുകിൽ പൂതം മേനിയതിൽപൂട്ടി;

കിഞ്ചിൽ കാന്തിയാൽ നിശ്ചലകാരമായ്,
ചഞ്ചലം വിട്ട ഭൂകുടി ചേർന്നതായ്,

അക്ഷിരോമമനങ്ങളൊതെയുള്ളതായ്;
ലക്ഷ്യം നാസാതന്നഗ്രത്തിൽ ചേർന്നതായ്;

കീഴിലേയ്ക്കു മയുഖങ്ങൾ ചിന്തിപ്പും
കോമളങ്ങളാമക്ഷികളോടൊത്തും;

നീരുൾക്കൊണ്ടൊരു നീരവമേഖലപോൽ,
തിരമാലയമൻ കടലുപോൽ,

കാറണമായതെയുള്ള വിമുക്തപാൽ,
ഉററപ്രാണങ്ങളുള്ളിഖൊതുക്കിയും;

ബ്രഹ്മരൂപമതിൽനിന്നു തന്നെ
ജ്യോതിസ്സിൻ പ്രഭാപാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു

ബാലപന്ത്രന്റെ മോഹനകാതിയെ
ചാലവെ തെല്ലു തെല്ലൊന്നു വാട്ടിയും;

ചിത്തത്തെ വിഷയത്തിലമക്കാതെ
ഹൃത്തിൽത്തന്നെ ദൃഢമായുറപ്പിച്ചും;

അക്ഷരമെന്ന ക്ഷേത്രത്തെത്തേറിനെ-
സ്സാക്ഷിയാക്കിയിത്തരു സുഖിക്കുന്ന--

താനായ് നില്ക്കുമതിനെ തന്നിൽത്തന്നെ
മാനസക്കണ്ണാലുവൊട്ടു നോക്കിയും;

അമ്പിലങ്ങനെ വാണരുളീടുന്നു
ശംഭുദേവൻ സകല ജഗദീശൻ.

പാശ്ചതീപരിണയം തിരുവാതിര

കെ. പി. കെ.

ശകുന്തൽ തപശ്ശരം.

1. വണ്ടാർക്കരികഴവി! കട്ടിടുകെങ്കിലോതാം;
പണ്ടാർക്കരികെങ്കിലോതാം കൊച്ചിനാട്ടിൽ
ഉണ്ടായി കേമനൊരു മന്നവനിന്നു കണ്ണ-
കണ്ടായിരക്കുമൊരു വിണ്ണവർകൊൻ കണക്കെ.
2. കാളയെഴും മുതൽ, വിരിഞ്ഞൊരുമാർ, നകത്തെ-
ക്കാളം കരുത്തിലൊരു കേളികവൻ കൈകൾ,
കേള, കരിമ്പന കണക്കെ. പോക്കിലാമ -
ട്ടാമെക്കരികഴവി! കണ്ടറിവില്ലൊരാൾക്കും.
3. നല്ലൊരു മെയ്വടിവിനൊത്തവനത്തലച്ചോർ
തെല്ലോ? നിനയ്ക്കിലതിനൊത്തറിവാൻിടന്നു;
അല്ലൊടിടുകഴവി! വേലയതിന്നമൊക്ക -
മല്ലോ, തുടൻ പഴതാം പണി കാണെയില്ലാ.
4. തന്നുള്ള മന്നവനപ്പമതെത്ര തന്നെ -
യാൻള്ളവനമറിയില്ല കയില്ല തെല്ലോ

നാന്നുളളാരാളു മറിയാതെഴു മക്കുതങ്ങ-
ളെന്നുളള മട്ടു വിളികൊണ്ടു വിളങ്ങി വാചൻ.

5. പഞ്ഞിയുളള നേരവന്നമററല, മേററമുണ്ടു
നേരത്തു കൂ,മെങ്കിലുമുയന്നെഴു മുകൊടൊത്തു
നേരത്തിൽക്കിളുത്ത കന്നിവാൻതുകൊണ്ടു മന്നൻ
മഞ്ഞിൽ കൂളുത്ത വെങ്കിലാക്കുന്നാരു നാളൊടൊത്തു

6. കാണിയുളള കണ്ണുകടിയല്ല,റിയൊതെ തെററു
കാണിയുളള വോരൊടു കയർക്കുകയില്ലതെല്ല,
കാണിയുളള മുറക്കുന്നവു മേററലതോട്ടമേ,വ-
ക്കാണിയുളള കില്ല വെറുതേയൊരു ചേരിനായി.

7. മാറൊതൊരക്കുറയെഴുന്നൊരു മേററലക്കു-
മാറങ്ങുളററ പല നന്മയണഞ്ഞുകുണ്ടാൽ
തെററന്നകത്തളിരുനന്നെ തെളിഞ്ഞിടുന്ന
തെററൊതെ നന്മയെഴുമായവ,നോമനാളേ!

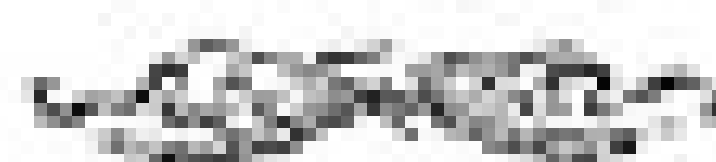
8. നാട്ടിൽക്കഴിഞ്ഞിടുവതോതിടുമൊററുകാരാൽ-
ക്കിട്ടീടുവോരറിവുകൊണ്ടുവത്തുപ്പൊഴൊന്നും
കാട്ടീടുകില്ല, ശരിയാണവയെന്നു തീർച്ച-
പ്പെട്ടീടുമഞ്ഞളിവു വേറെ വരും വരയ്ക്കും.

9. നാട്ടിന്നു നന്മവരണം, തെളിവെന്നമെൻറ
നാട്ടിൽ പുലർന്നിട്ടുവെക്കു വളർന്നിടേണം,
കിട്ടില്ലാത്തതും തെളിവുതിങ്ങണയായ്ക്കി, ലെണർ-
ത്തട്ടിൽപെട്ടു കനിവൊക്കെപ്പൊഴുമാത്തുമാനൻ.

10. വേണ്ടുന്ന നന്മകൾ വരുത്തി മുറയ്ക്കുകാക്ക-
കൊണ്ടു തൂട്ടിങ്ങണിയവനുള്ളൊരു നാട്ടിലുള്ളൊർ
കണ്ടുതന്നിയ്ക്കുകയൊരു പൂനൊക്കൊത്തുതാൻചൊൽ-
കൊണ്ടുള്ള മന്നവനെന്മയവരുമാണുപോലെ,
നാലു അക്ഷരവൃത്തം കണ്ടു നാരായണമെന്നോൻ.

സഹകരണം.

(മഞ്ജരി)

യജ്ഞത്തോടൊന്നിപ്രജകളെ സൃഷ്ടിച്ചു
യജ്ഞത്താൽ വർദ്ധിപ്പിൻ നിങ്ങളെന്നായ്

യജ്ഞമേധേവൻ ചൊല്ലിനാൻ ഗീതയിൽ
യജ്ഞമേ ഘോഷം കാമധേനു.

എന്താണീയജ്ഞം? പശുഹിംസയെന്നതു-
മനസ്സാക്കുമറിഞ്ഞൊരല്ലം.

സന്തതം ലോകോപകാരത്തെച്ചെയ്യുന്ന
ശാന്തർ താൻ യജ്ഞമറിഞ്ഞു ചെല്ലോർ.

ലോകോപകാരത്തിൽ നാകായവേരല്ലോ
ലോകം തമ്മിൽസ്സഹകരണം.

ആകയാൽ ലോകരെ തമ്മിൽസ്സഹകരി-
ച്ചുകൊണ്ടുസൗമ്യമനുഭവിപ്പിൻ.

വൈരമേ വിട്ടുനാമെല്ലാമതന്യോന്യം
സൈപരം സഹകരിച്ചിടുന്നാകിൽ

പാരാതെ സാധിക്കാമെന്നും, നാമൊന്നിനും
പോരാതെയായി വരികയില്ല.

മാലാറാൻ വാനോർ പകയുള്ള സുരരായ്-
മേലാൻ ചേർന്നു കാരണത്താൽ

പാലാഴി കൂടക്കടന്നു വശത്താക്കി-
പോലാക്കും കിട്ടാത്ത പീയൂഷത്തെ.

ജാതിമതാഭിപ്രഭേദം വേലക-
ളേതിലും യോജിപ്പിങ്ങാതിയർ

ചെയ്തിതെന്നാചിലോ ഓരിശ്വരക്കേടൻ,
ഭൂതിപരിപൂർണ്ണമാമിരാജ്യം.

കൈത്താഴിൽ, കരളോടും, കേരറനന്തക്രൂഷി,
മുത്തികരം മുവരെ പ്പോലിവയെ

ഭക്തികലൻ ഭജിക്കു നാം യോജിച്ചു
ഭക്തിയും മുക്തിയുമെന്നാൽക്കിട്ടും.

തീണ്ടൽ കളയുക, അതിമതാദികരം -
കൊണ്ടു പിണങ്ങാതിണങ്ങിവാളു;
വേണ്ടതൊഴിച്ചുകരം യോജിച്ചു ചെയ്യുക;
രണ്ടുപോകത്തിനും നന്നിതെല്ലാം.

അത്യന്തം ക്ഷേമമുളവാം വിധമൈക -
മത്വം ജഗത്തിൽ വളർത്തിയാലും.

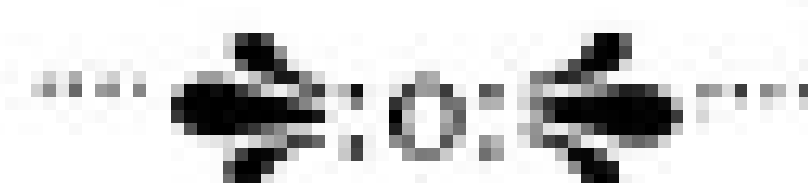
കോഴി.

1. ഏകഭാവനയോടേതിനത്തിലും
ലോകശില്പി നിജശില്പകൗശലം
ഹാ! കനിഞ്ഞു വെളിവാക്കിടുന്നു: കാൺ-
കാകമാനമഴകാൻ കോഴിയെ.
2. കിഞ്ചനോന്നമിതമാം കഴുത്തൊടും
വഞ്ചലാക്ഷിപുടവീക്കുണഞ്ഞൊടും
തഞ്ചമായ് കൃശപദങ്ങൾ വെച്ചിതാ
സഞ്ചരിപ്പതൊരു കോഴിമെല്ലവെ
3. തെവണ്ണമതിനുള്ള കൊക്കുനാ-
തകമുള്ള പൗതരം വിചോചനാ;
“അങ്കവാലു”യയിലിന്റെ പീലിയോ-
ടകമേല്പുതിനതീവ പേശലം.
4. ശ്രീപളന്ദിമതിന്റെ കോമള-
ത്തുവലാൻ സുവിചിത്രപത്രവും,
പൂവണിത്തലയു,മംഗപുഷ്പിയും,
ദൈവദമകിയൊരനഗ്രാമങ്ങൾതാൻ.

- 5 അക്ഷിമോഹനസുരൂപമാളമി-
പുഷ്പിയികലതിമാത്ര കൌതുകാൽ
പക്ഷിവാഹനഭെ പത്നിയൊകമാ-
ലക്ഷ്യവന്ന നിവസിപ്പിടുന്നിതോ!
- 6 സന്തതം പൊടി പരണ്ടിരിക്കിലും
ഹന്ത! സുന്ദരമിതിൻ കളേണ്ടരം;
ചന്തമേറുമിയലുണൊരാകൃതി-
യ്ക്കു നല്ലവരണമായ് ചമഞ്ഞിടാ?
- 7 ചാര മൺപൊടി തുടച്ചു നീക്കുവാ-
നാര? സാധ്യമതുപോലു, മെങ്കിലും
സാരശോഭനമിതിന്റെ മേനി; സം-
സ്കാരമെന്തിൻ നിസർഗ്ഗചാരവിൽ?
- 8 കേകയോടു കിടന്നിനിടുന്ന നൽ-
ശ്രുകലൊ,ത്തതി വിചിത്രരൂപിയായ്
ലോകമൂത കലൻ കോഴി കീ-
ഴാകയില്ല മയിലിന്നൊരിക്കലും.

- 9 കാത്തികേയനഴകാൻ കോഴിയെ-
പ്പാത്തിണക്കി നിജവാഹമാക്കിനാൻ:-
മുത്തിപാരുതകലൻ കോഴിയെ-
ച്ചാത്തിടുന്നു കരന്താരിലെപ്പൊഴും.
- 10 തന്നഭംഗതന്നഭംഗിയാലിത-
ങ്ങന്നമായ് പൊരുതുമെന്നഭീതിയാൽ,
ആന്നവാഹനങ്ങളിലകക്കട-
ത്തിന്നമർത്ത്യ പഥപരകമക്രമം
- 11 കാമമന്യവിഹഗങ്ങളെന്നപോ,-
ലീ മനോഞ്ഞ തികഞ്ഞ പക്ഷിയും
വ്യോമസീമനി പീടന്നിടാത്തതു-
ളാമമായ നരനേരഭാഗ്യമാം.
- 12 കാമമേറിയ മനുഷ്യർ സാമ്പ്രതം
വ്യോമയാനപരരായിരിയ്ക്കുവേ,
ഈമഹീതലവിഹാരമേ നിജ-
ക്ഷേമമെന്നു കരുതുന്നു കോഴി, നീ.

വള്ളത്തോൾ

നബിപരമം

(മഞ്ജരി.)

ആരുടെ ചിന്തയും വാണിയും വൃത്തിയും
നേരയിട്ടെപ്പൊഴും ലാലസിച്ചു,

ജീവിതപഥമാവിൽ സാദൃശ്യസ്നേഹമാം
പൂവിന്റെ സൗരഭ്യം ചേർത്തതാകോ

നിസ്സീമ ഭവുത്തിൽ ചെങ്കൊടി പാറിടും
ഇസ്മാഗികാർക്കുക്കൂട്ടയിന്നും

യാതൊരു സിദ്ധന്റെ സിദ്ധാന്തപ്പാഠമേൽ
ആതകമെന്നിയെ ശോഭിക്കുന്നു

അപ്രേമശീലനാകും മുഹമ്മദ്-
ഖുസൈൻ നാമമഹത്തമാ

ആയുരനുക്കാലപ്പാഴ്ക്കൊടും കൈകളിൽ
ആയതനിമയെ സ്വീകരിച്ചു.

അക്ഷയുദാസ്സേതു മീസാനബിതൊട്ട
നക്ഷത്രപാകതിയെ അന്നുനായി

എന്നേക്കും കാണാതെ ആക്കിയ മുതൂവാം
കുന്നൽക്കാർ മുടിയുറ്റിലുനേയും.

ഇങ്ങിനി നമ്മുടെ ഭാവനാഭിത്തിരൻ
മംഗലഭൂഷണമാകെയന്വേ,

ഏണാങ്കൻ കൈത്താഴ് കോമലവിഗ്രഹം
കാണാനാകില്ലിനിഞ്ഞല്ലപോലും.

കുൺകളിർക്കർപ്പൂരപ്പൂമെയ് പരേതഭൂ-
ക്കർക്കടീരത്തിലടങ്ങുകീലും

തന്മതസാരവും സത്യവിശ്വാസവും
തൽക്കടീരത്തിങ്കൽ താഴ്ന്നതില്ല.

കേ. വി.കേ.

ലോകൈകകനാഥന്റെ ഗുരുഭാവതാനെ
ലോകങ്ങളെല്ലാമുടനേതെളിഞ്ഞു;
മാകന്ദമന്ദാരസുഗന്ധവാഹി
മാഴ്കാതവണ്ണം വിലസി സമീരൻ.

പ്രസന്നരായിതു ജനങ്ങളെല്ലാം
 പ്രസന്നവർഷം ഗഗനേതുടങ്ങി,
 പ്രസൂതികാലമുരവൈരിതന്റേ
 പ്രസൂജനം പൂണ്ണസുഖനമേവി.

2

ചിരിസുൽകണ്ഡലഹാരമുലാ-
 പരീതനാം പീതകൂലധാരി
 കരങ്ങളിൽ ശംഖഗദാരിപത്മം
 ധരിച്ചുവേൻ വിവിധം വിളങ്ങി.

3

അനന്തരം വിജ്ഞശരീരമപ്പോ-
 ഉന്നതകാന്തിപ്രസരണ ഭൂഷാ
 അനന്തസന്തോഷരസം സ്മരിച്ചാ-
 നന്തരായം വസുദേവനേവം:

4

“നമോസ്തുതേ മാധവ! ശാങ്ഗപാണേ!
 നമോസ്തുതേ കേശവ! ഭീനബന്ധോ!
 നമോസ്തുതേ ലോകപതേ! മുരാകേ!
 നമോസ്തുതേ നാഥ! യോഗയോഗേ!

5

അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവനെങ്കിലുംതപാ-
 മറിഞ്ഞു ഞാൻ നിൻകൃപകൊണ്ടിദാനീം

അറിഞ്ഞു പോകാത്ത ഇണേന വിശ്വം
നിറഞ്ഞുമേവും നിഖിലേശ്വരൻ നീ. 6

വിളക്കുപോലെ വിവിധപ്രപഞ്ചം
വിളങ്ങുന്നതുമായസ്വപത്രപിൻ
ഇളക്കിപ്പാത്ത മഹാമഹേഷ!നീ-
യിളയ്ക്കാവ രക്ഷണമിഷ്ടം മേ. 7

വിശ്വങ്ങളെല്ലാമുളവാക്കി മന്നം
വിശ്വാസപൂർവ്വം പരിരക്ഷിക്കെയ്തും
നിശ്ശേഷമയ്ക്കാതെ സംഹരിച്ചും
നിശ്ശോകമോടും വിളയാട്ടവോൻ നീ. 8

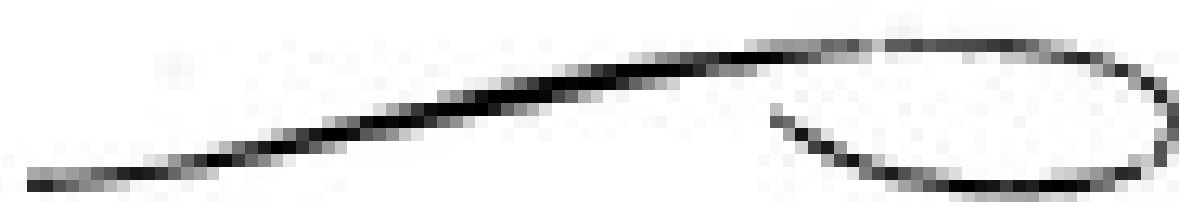
അംഭസ്സിലാകാശതലംകണക്കെ
സ്തംഭാവനം ചെയ്തിലിടം പ്രപഞ്ചം
സംബന്ധമുണ്ടാക്കിന മായതന്നിൽ-
ബ്രിംബിച്ചു കാണുന്നു ഭവൽ കടാക്ഷാൽ. 9

ജ്ഞാനം മനസ്സിൽ ജ്ഞാനിയായ്മുഖം
ജ്ഞാനനാമംഭാവമഹോ ജ്ഞാനാം;

നന്ദനംവിഭാ! നിൻ ചരിതംഗ്രഹിച്ചു—
ലാനന്ദമല്ലാതെ ഒരു വരുണോ?

10

ഇഷ്ടമുഖരിതം കണിപ്രവാളം.

അനശ്വരഗേഹം.

[അന്നന്ദ]

നിഴലുകൾക്കുണ്ടുപറ്റത്തു മിന്നുന്നു—
ണ്ടഴികകളുറോരാനശ്വര ഗേഹം!

ഇരവുകൾ ചെന്നിട്ടിരുളിയറാത്ത
തിരളൊളിയതിൽ തിരകൾ തല്ലുന്നു.

തനിവെൺപുറുതുകിലണിഞ്ഞു തുമധു-
കനിയുന്ന ഗാനമുഖവികരംതുകി

പരിലസിയ്ക്കുന്നുണ്ടതിൽ ദൈവദൂതർ
തിരുസിംഹാസന പരിസരങ്ങളിൽ

പ്രകൃതിമൃദായ് വിലസുമേന്തം
സുതൃതികൾക്കൊക്കെസ്സുഗമമാണെന്നും.

* * * *

മാതപമത്രയ്ക്കു സമൃദ്ധമാകമ—
ഗ്ഗൃഹത്തിലെപ്പൊഴും മലർക്കാലമല്ലോ!

ചെറുചെറുതങ്ങളെന്നൊരതമോമൽ—
തിരുയേണുസ്തുതിയുതിർത്തു പാടുന്നു.

ഇളവില്ലാത്തവരിളകളിർപ്പാട്ടാ-
ലുലകിനീശന്റെ മഹിമവാഴ്ത്തുന്നു.

ഗഗനങ്ങൾക്കൊക്കെപ്പുറത്തുനിന്നമാ-
നികേതനത്തിന്റെ നിലനിൽപമും.

* * * *

നരന്റെ ചീവിതാത്തരീക്കുത്തിനൊത്താ-
ലൊത്തകടവട്ടുപുരപ്പേര്യങ്ങളു;

അതിലിയലുന്ന നിഴലുകൾ നീണ്ടു
മുതിരുമേ നെടുവിലങ്ങനെ നിത്യം.

മരിപ്പതിൽ ഭയപ്പെടുന്നതെന്തിന?
തിരുയേണുമോക്കും നമുക്കല്ലീ നൽകീ?

ശവകടീരത്തിലെഴുതിയതിനെ
ലവവും നാം ഭയപ്പെടേണ്ടൊരിയ്യും.

മിശിഹായെന്നതിൽ തലവെച്ചിതന്നു
മുതലൂതിനെ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതും

മഹാ സിംഹാസനമെന്ന്രുളമാ-
മഹേശ്വരൻ ഗേഹം നമുക്കുള്ളതത്രേ!

ഇപ്രകാരം മഹാകേവലം ഭവലമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ
ക്ഷിപ്രമണ്ഡ ശാപമേകി ഗമിച്ചങ്ങത്രമം പക്ഷ

വിക്രമി ഹൃദ്യ ഗന്ധർവ്വൻ വിരവോഭേ കയം തന്നിൽ
നക്രമായിച്ചെന്നു ചാടിക്കിടന്നങ്ങു ബഹുകാലം;

കുടുംഭവശാപമേറൊരാളു പാണ്ഡ്യനരപതിപും

[ഗവൻ

കുടിയായ് മരുവും കയത്തിനകത്തു പുകിതുനക്രവും

ഇമ്പമോട കളിച്ചുമേവിന കുടിയെക്കടി കൂടിനാൻ,
അക്കയത്തിൽ വലിച്ചിഴച്ചു തിരിച്ചു കണ്ടിലതാക്കി
[നാൻ
അക്കരീന്ദ്രനെ വെക്കുമുക്കുപെരുത്ത നക്രകലോത്ത
[മൻ.

പുഷ്പാകൃതിമുതലവന്നു കടിച്ചിഴച്ച ഭഗവാനാര
വിക്രമേണ ഭണംതുടങ്ങി മഹാകരീന്ദ്രനമപ്പൊഴേ.

പത്തുതൂറു ഗജങ്ങൾപെന്ന് കരത്തിനുള്ളിലിറ
[ങ്ങി നി-
ന്നൊത്തുകൊണ്ടു പിടിച്ചുകേറുവതിന്നഹോ പ
[ണി ചെയ്യിതു

തുമ്പിക്കൈകളെക്കൊണ്ടു കരകിരം കുളിരാജന്റെ
തുമ്പിക്കൈപിടിച്ചാതു വലിച്ചുങ്ങുകരയേറും,
വമ്പിച്ച മഹാനക്രംതാനൊരുത്തൻ പിടിച്ചുങ്ങു
അംഭസ്സിനുള്ളിലുക്കിക്കൊണ്ടു പാവുമതുനേര
പിന്നെയും മത്തവാരണക്രമങ്ങളുകരയേറും,
പിന്നെയും നക്രരാജൻ വലിച്ചുങ്ങു കണ്ടിലാക്കും;

കരികളാതു കരയ്ക്കിഴയ്ക്കും, പെരിയമുതല ജലത്തി
[ലാക്കും
കരികൾപൊക്കും, മുതലതാഴ്ത്തും, കരിവരൻ വല
[ഞ്ഞു പാരം.

പട്ടുതപെരുകിന മുതല കടിവിടുകില്ലതെല്ലമവൻ
[അഷ്ടാ
സ്ഥിതിസ്ഥിതിവിടാതെ ഹന്ത! രണം തുടങ്ങി
[മഹാശാൻ

കരിവരണ മനസ്സു മുട്ടിയലഞ്ഞുവെത്തു വലഞ്ഞതോരോ,
ഹരിപദാംബുജയുഗമുള്ളിൽ നിനച്ചു ഭക്തിമുഴു
[തുറൻ,

കരളിന് മറന്നിരുന്ന മന്ത്രജപങ്ങളോത്തു തുടങ്ങി
[നാൻ
തരള ചിത്തമുറച്ചു വില്ലു പദാർപ്പനങ്ങൾ തുടങ്ങി
[നാൻ

നരകമുരഹര! വരദ ജയ! ജയ! നളിനനാഭ! നമോസ്തുതേ!
ദുരിതജലനിധിതരണമടിയൻ ശരണമതിൻ നമോ
[സ്തുതേ!

കമലസുന്ദര്യുടെ രമണ! ജയജയ കുംബുഭ്രഷ! നമോ
[സ്തുതേ

നമസ്തേ മത്സ്യമുതേ! തേ നമസ്തേ ലോകമുതേ! തേ
നമസ്തേ സിംഹമുതേ! തേ നമസ്തേ വാമനാകാകാ!
നമസ്തേ ഭാഗ്വതാകാകാ! നമസ്തേ ലോകപാലാഗാ!
നമസ്തേ ലോകജാലാഗാ! നമസ്തേ നാഥ! ഗോവിന്ദ!
മാനസംകൊണ്ടിപ്രകാരം ജപിച്ചു നാഗരാജേന്ദ്രൻ.

ധ്വാനയോഗമുറപ്പിച്ചു വിജ്ഞാപം നിരൂപിച്ചു;
 നാമസംകീർത്തനം ചെയ്തു തന്റെ തുമ്പിക്കരംകൊണ്ടു
 താമരപ്പൂവരിച്ചാൽ പുണ്യപുഷ്പാഞ്ജലിയെല്ലാം;
 ഉണ്ണു ഉണ്ണു! രാമ രാമാ! കേശവ! മാധവ! വിഷ്ണു!
 വൃദ്ധി വീര! വിശാഖാക്ഷ! വിശ്വമുഖ! പാഹി
 [പാഹി!
 ഇത്ഥമോരോ സ്തുതിചെയ്തു കണ്ണടച്ചു വിജ്ഞാപം
 ചിത്തതാരിഖുറപ്പിച്ചു ഹസ്തിരാജൻ വന്ദിക്ക
 [സ്വോരം-
 തത്ര കാണായന മുമ്പിൽ മുഖമന്ദസ്മിതത്തോടെ
 പത്മിരാജൻ ഗരുഡന്റെ ഗർഭത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന
 വിജ്ഞാപൻ ചതുർബാഹു വിശ്വലോകൈകനാഥ
 [ൻ താൻ.

ഹനുമൽപ്രത്യാഗമനം.

(പ്രാർത്ഥന)

ഇതി സദയമവനോടരും ചെയ്യയച്ചീടീനാ-
 ഭിന്ദിശാഭേദിയും, പിന്നെ വാതാത്മജൻ.

തൊഴുതഖിലജനനിയൊടു യാത്രവഴങ്ങിച്ചു,
 തുണ്ണും മഹാത്മ്യം കണ്ടു ചാടീടിനാൻ

തൃഭുവനവുമുലയെ മുഹൂരണലരീടിനാൻ
തീവ്രനാദം കേട്ടു വാനരസംഘവും

കുതളവിനിക്കൊരു നിനദമാഗ്നുകേരകായതും
കാര്യമാഹന്ത! സാധിച്ചു വരുന്നിതു.

പവനസുതനതിൻ നാമി സംശയമാനസേ
പാത്തുകാണുകൊച്ചുകേട്ടാലറിയാമതും.

കവിനിവഹമിതിബഹുവിധം പരയുവിധേന
കാണായിതദ്രിശിരസി വാഗ്ദത്തജം.

കവിനിവഹവീരരെ! കണ്ടിതുസീതയെ
കാകൽസ്ഥവീരനന്തഗ്രഹത്താലഹം.

നിശിപതവരാലയമാകിയ ലങ്കയും-
നിശ്ശേഷമുദ്യോനവും ഓർപ്പിച്ചിട്ടിതു.

വിബുധകലവൈരിയാകും ഭരണീവനെ
വിസ്തയമാമ്മാറു കണ്ടുപറഞ്ഞിതു.

സ്ഥിതി ഭരതമസുതനോടിക്കഥചൊല്ലുവാൻ
ജാബ്ബവദാദികളേ! നടന്നീടുവിൻ!

അ - കാ മ - എ ണ -

ബാണപ്രയോഗം.

(കാകളി)

ഏറു ഭഗദത്തുപീരന്മാ പാർത്തും
കാറ്റിൻതകനൊടു കേവലമായും
ഉണ്ടായ സഗരം കണ്ടു മഹാജനം
കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നതും ഭഗദത്തൻ
മധവൻതന്നെയും വാസുകിതന്നെയും
ബാധവതവണ്ണമെയ്യ പിളർന്നിതു.
കോപിച്ചു പാർത്തും ബാണം പ്രയോഗിച്ചു
ചാപം ഉറിച്ചതുകണ്ട ഭഗദത്തൻ
തെറ്റൊഴന്ന മറുഭൂമിയിലൊരിക്കൽ
മറൊരു വില്ലമെടുത്തുതീർത്തതും.
നാരായണാസ്രമെടുത്തഭിമന്തുരിച്ചു
പാതയെപ്പോർ കിരീടിയെക്കൊല്ലുവാൻ.
പാതമെരിഞ്ഞെന്നയന്ന ശരം കണ്ടു
നാരായണൻ മെട്ടിപ്പോറു കൊണ്ടിടിക്കാൻ
ഭ്രഷണമായിട്ടുളള പന്തുകണ്ടു
ഭാഷണമായിട്ടു മറുഭൂമിയിലൊ
മല്ലക്കുമധവനോടു തടുക്കയാൽ
ഒപ്പുപാർ തന്നെ കല്പിച്ചു ഹർത്താൻ—
പൊതു കോപിച്ചതുകണ്ടു മഹാമാരൻ
കാറ്റിപ്പൊങ്ങുപൊങ്ങു ബോധിപ്പിച്ചു.
തന്നെയൊന്നയും ഭീമനെക്കൊന്നൊക്കെ

നന്നായെടുത്തു മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞിട്ടുടൻ.
 വീഴുന്നനേരത്തു വാരണം കുത്തിയു
 പിന്നെയും പിന്നെയും തങ്ങിപ്പിങ്ങിനെ
 പിന്നതയോടു പൊരുത്തോരനായർ,
 കത്തുകൊള്ളാത്തു കോപിച്ചു മദകരി—
 യെത്തിപ്പിടിച്ചു മേല്പോട്ടെറിഞ്ഞീടിനാൻ;
 കൊമ്പുതന്നെൽവന്നു വീഴുവാനായിട്ടു
 കൊമ്പുമുയർത്തിനിന്നാനതുകണ്ടിട്ടു
 സഭാമന്ത്രോടൊരു ബാണം പ്രയോഗിച്ചു—
 നമ്പർകോൻ തന്നുടെ നന്ദനനുള്ളനൻ:
 വാരണവീരൻ തലയൊരു വല്ലാ
 വീരൻ ഭാജത്തുൽതന്റെ ശിരസ്സുറു
 നാലാമതാനതൻ വാലുചരിഞ്ഞിട്ടു
 കോലാഹലത്തോടു പോയിതു ബാണവും.

ഭാരതം കിട്ടിപ്പോട്ട്.

ഏഴുത്തച്ഛൻ,

രമ്യം.

[പൂർവ്വകല്പാണി-പെമ്പട.]

പല്ലവി.

സാമൂഹകനോരുനാ എത്രയുമഭി-
 രാമ്യമിതിനണ്ടതു തന്നാ,
 അനുപല്ലവി.

ഗ്രാമ്യം നന്ദനവനമഗ്രം കൈതരമേവം

കാമ്യം നിനക്കെന്നുകിൽ സാമ്യമില്ലിതുരണ്ടും...സാമ്യ-
പരണങ്ങൾ.

കുങ്കേളി ചെമ്പകാദികൾ പുത്തു നില്ക്കുന്ന
ശങ്ക വസന്തമായാതെ

ഭ്രംഗാളി നിറയുന്ന പാലേ പലയിൽ
കിങ്കേതകങ്ങളിൽ മൃഗാകുനദിക്കയല്ലീ?

പുത്തും തളിത്തുമല്ലാതെ ഭ്രമഹങ്ങളിൽ
പേത്തും മരൊന്നിപ്പിവിടൈക്കാണമാൻ

ആത്തുനടക്കും വണ്ടിൻപാത്തും കയ്യിൽക്കലവും
വാഴ്ത്തുന്നു മദനൻറകീർത്തിയെ മരൊന്നിപ്പ.

സർപ്പത്തു മെണീയം ഏതൽ പൊന്മയശ്രീധാ-
പപ്പുതമെയും ചിത്രം.

ഗർപ്പിതഹംസകോകശ്രീധാതടാകമിതു
നിർവൃതീകരങ്ങളിൽ ഇരവണ്ണം മരൊന്നിപ്പ

നൈഷധം

മണ്ണായിവാർപ്പുക

മാടമഹീശമംഗളം.

കുമാരൻ ചാത്തൻ

I [“മാതാപാദതേനോ”-എന്ന-മട്ട്]

പല്ലവി.

മാടമഹീശമണ!-മാനിതമുണ!

അനുപല്ലവി.

മാനധന! ജയ,ഭോ!—ഭൂഭരണനിപുണ!

ചരണങ്ങൾ

1 വനജനാഭൈരത്തിൽ—

മനസി സാദരം ചേർത്തു

അനുപാദാം ജീവിതത്തെ

അനിശവും നയിച്ചിട്ടും —മാടമഹീ—

2 കലയാം പാലാഴി തന്നിൽ

അപാലവേലിയോരത്തെ

തുലയില്ലാതനുവേലം

അരുളും രാജേന്ദ്രപദ! —മാടമഹീ—

3 ഭാഗ്യശ്രീയുതനായും,

ഭവ്യനിലയമായും

ശ്ലാഘ്യപരിതനായും

നീനാരം വിരൂണീടുക — മോമഹി —

— 8*8 —

11 [“ആണ്ടിപ്പണ്ടാരം” മട്ട്]

മാടഭൂപാലൻ മഹനീയൻ സുശീലൻ-മഹാത്താ-

[മാടഭൂ-

1 കാലൻ ചലതതിക്കു സോമൻ കലാംബുധിക്കു

കല്പദുകല്പനസംവേലം ധനുസുരർക്കു [മാടഭൂ-

2 തിരുറുപുകളിനോടും തീയൊളിപ്രതാപമൊടും

തദത്തിരുമലമേൽ സാനമോദം പള്ളിക്കൊള്ളും-

[മാടഭൂ-

3 സാധു“വൃന്ദാവനോ”ൽക്കനായി വിള തുകയാൽ

സാക്ഷാൽ ഹരിയെന്നപോൽ വാണിടുന്ന നമ്മളു

ടെ [മാടഭൂ-

4 പാലകന്മാർക്കിണങ്ങും, നാലും രണ്ടും തുണങ്ങും—

മൂലം പ്രാശ്നിക്കുമീ മൂലനക്ഷത്രജാതൻ [മാടഭൂ-

111

[ശ്രീരാഗം ആഭി]

മാടമഹീശപുശാവൻ—

സിന്ധവശസ്സ ഭവനങ്ങളിൽവിതച്ചുവിജയിക്ക

[മീ-മാടമഹീശ-

1 മാടനാടകംതന്നിൽ മാനമാടമഹീടം

മാലോകങ്ങളെളനിത്യം സുതർക്കം—സമാന—മണ -

[ച്ച—ഭരിക്കം—മാടമഹീശ-

2 മുഖനാളവതീണ്ണനാകമത്തിയമേനി

മാവകന്ന നിയതം ജയിക്ക ജയിക്ക ജയിക്ക ജഗ

[ത്തിൽ-മാടമഹീശ-

3 കോമളന്മാരായിടം കവലയാസിപന്മാരിൽ

കോമിന്തർ പുണപോലെ സുരമ്യ—ഗുണങ്ങൾ—

[ളിണങ്ങി—വിളങ്ങും—മാടമഹീശ-

